

ECHO ZAGŁĘBIA NAFTOWEGO

Tygodnik dla spraw społecznych, gospodarczych i politycznych.

Nr. 45.

Drohobycz-Borysław, wtorek dnia 31. grudnia 1929.

Rok I.

Dom Towarowy „M A R Y L A” Mieczysława Hausera w Borysławiu poleca:
Tel. 623 porcelanę, kryształ, szkło, galanterję i papiery. Ceny znacznie zniżone. Tel. 623

Rosja na przełomie.

Początek grudnia br. zastał Moskwę pod znakiem najważniejszych zjazdów partyjnych i państwowych. Po obradach Centr. Komit. Partji Komunistycznej rozpoczęła się druga sesja Centralnego Komitetu Wykonawczego Z.S.S.R. (V kadencja) (C I K). Jednocześnie obradował „WCIK” Rosyj-kiej Federacyjnej Republiki.

Obrady „czerwonego parlamentu”, jakim według konstytucji sowieckiej ma być CIK-ZSSR, wypadły w okresie niepokojącego naprężenia, jakie ogarnia coraz szersze warstwy obywateli sowieckich. W stolicy i w miastach prowincjonalnych panuje nowa fala drożyzny, i słaby dówóz zboża i ziemiopłodów. Na wsi — drakońskie metody skupu produktów rolnych a faktycznie powrót do „prodraszwistki” z czasów wojennego komunizmu. Władze, przeprowadzając kolektywizację gospodarstw, wywołują wrzenie, które w niektórych częściach wielkiego państwa (np. na Kubaniu wśród kozaków) przeradza się w otwartą bunt. Gorączkowa „czystka” w partji, na urzędach i w fabrykach potęguje ogólną niepewność położenia.

Przed drugą sesją Cika, którą otworzono uroczystością na Kremlu w dn. 29 listopada, prócz zwykłej debaty budżetowej, stało trudne zadanie, aby, po wystąpieniu sprawozdania o rezultatach, jaki przyniósł pierwszy rok „pięciolecia” zapewnić należyte tempo również i w 2-gim roku realizacji planu.

Według pięcioletniego planu uprzemysłowienia Rosji, wzrost ogólny produkcji w roku 1928/29 r. miał wynieść 21 proc. w stosunku do roku 1927/28. Urzędowe sprawozdania podnoszą z dumą, iż realizacja planu osiągnięta wzrost o 24 procent. W stosunku do produkcji w 1913 r. — wynosi to 154 procent.

Inne wskaźniki nie dały — nawet według urzędowych sprawozdań — również zadowalających wyników. Realna płaca robotników podniosła się tylko o 2 procent, koszty produkcji

spadły jakoby o 3 procent, wydajność pracy podniosła się o 12 procent.

Powyższe dane przytoczył Rykow, w drugim dniu sesji CIKA. Sowieckie pisma nie ukrywają jednak, iż — zniżkę kosztów produkcji osiągnięto przez pogorszenie jakości towarów. Mimo niskich płac ceny na wszystkie wyroby fabryczne są znacznie wyższe od cen wyrobów zagranicznych.

Stwierdziwszy postępy, jakie poczyniło w r ub. uprzemysłowienie Związku Sowieckiego, Rykow przeszedł do nakreślenia planu gospodarczego na rok następny 1929/30.

Według planu „pięciolecia” — postęp miał się wyrazić w dalszych 21 procentach wzrostu produkcji. Zwycięstwo jednak, jakie odniósł Stalin nad pravicową opozycją, która zgryzyszyła niewiarą w powodzenie „pięciolecia” przeprowadzanego kosztem wsi, zostało wyzyskane dla uchwalenia i przeprowadzenia w mocniejszym tempie — uprzemysłowienia Rosji.

Uzasadniając plan rządowy, Rykow dawał jednocześnie dowód swej prawomyślności i wyrzeczenia się „prawicowych” herezji — zamiast 21 proc. — rok 1929/30 (od 1. X. 1929 do 31. IX. 1930) ma dać 32 proc. wzrostu produkcji. Obniżka kosztów ma wynieść 11 proc, wydajność pracy ma podnieść się o 25 proc, zarobki realne zaś o 12 proc.

W poszczególnych gałęziach przemysłu — elektryfikacja do osiągnięcia siły 3 milionów kilowatów — ma być skończona w ciągu dwóch lat zamiast pięciu, wyroby metalurgiczne wyprodukowane w roku 1929/30 w ilości o 30 pr. większej niż przed wojną. Wydobycie węgla ma wynieść 52 milj. ton — t. j. 2 razy więcej niż przed wojną.

Szczególnie silny nacisk kładzie plan Sowietów na budowę traktorów i maszyn rolniczych, jako niezbędnego warunku kolektywizacji gospodarstw rolnych. W związku z tem „Ekonomičeskaja Żiti” przypomina, że w 1923 r. w Rosji wyprodukowano 6 (sześć)

traktorów, w Stanach Zjednoczonych zaś 10 tysięcy. Natomiast w roku 1928/29 fabryki sowieckie rzuciły na rynek już 4 tysiące traktorów. Rykow zapowiedział w swej mowie, iż liczba ta podniesie się gwałtownie w bieżącym roku do 11 tys.

Odpowiednio do „cyfr kontrolnych” na drugi rok „pięciolecia” — wzrost budżetu ogólnego sowiecki. Preliminarz budżetowy przewiduje w wydatkach przeszło 11 i pół miljarda rubli. W stosunku do roku ubiegłego, wynosi to nieprawdopodobny w stosunkach europejskich wzrost o 43½ proc.

Z sowieckiego przedłożenia skarbowego dowiadujemy się, z jakich źródeł mają popłynąć pieniądze na ów wielki plan uprzemysłowienia. Dla lepszego zrozumienia istoty sprawy, warto sobie przypomnieć nawiasem, iż w państwach europejskich obciążenie wszystkich daninami publicznymi waha się od 12 do 20 procent dochodu narodowego. W Sowietach natomiast do kas skarbowych ogólnosowieckich i republik federacyjnych ma wpłynąć aż 33 proc. Według więc rządowych obliczeń sowieckich, ogólny dochód narodowy Sowietów wyniesie około 33 miliardów rubli. Takie obciążenie równa się już właściwie konfiskacie majątków prywatnych. To też Rykow, mówiąc o źródłach dochodu, — wymienił konfiskaty w stosunku do „czastników” jako „legalny” sposób zasilenia kas państwowych. . .

Gdyby plan Sowietów co do przeobrażenia wsi rosyjskiej udał się choćby częściowo, byłoby wówczas świadkami największego przewrotu społecznego, jaki się dokonał w Europie na przestrzeni całych wieków.

Kolektywizacja nie oznacza tylko zatarcia granic między gruntami poszczególnych gospodarstw. Siega ona zaborczo i brutalnie do uświęconego wiekami życia i gospodarstwa prywatnego, które ma być zniszczone na rzecz koszarowo-fabrycznego życia w kolektywie. Dla ilustracji wystarczy dodać, że według oświadczenia Rykowa, kolektywizacja ma ogarnąć w roku bieżącym 3 miliony gospodarstw na obszarze 15 milionów hektarów. . .

Ani w dyskusji, jaka się wywiązała na sesji CIK-a, ani w prasie sowieckiej nie można znaleźć obiektywnej oceny tego planu.

Delegaci na sesję przywieźli z sobą rezolucje, które mówią o szybkiej likwidacji prywatnych gospodarstw i o stu procentowej kolektywizacji. Zaledwie niektórzy tylko podnosili techniczne trudności, przewidywali brak fachowców z wyższym wykształceniem, Prasa oficjalna sam plan kolektywizacji uważa za niepodlegający zasadniczej dyskusji, — ale jednocześnie notuje coraz częstsze fakty skrytobójstw, dokonywanych na komunistach wiejskich i na „sielkorchach“.

Znany badacz Rosji, Niemiec Otto Hoetsch zajmując się tem zagadnieniem, w piśmie „Osteuropa“ (numer listopadowy), opisuje nastroje wsi rosyjskiej w obliczu kolektywizacji. Poprzedza ją zazwyczaj przymusowy skup ziemiopłodów i opodatkowanie, sięgające wartości majątku. Egzekucje podatkowe i eksmisje są wykonywane z całą surowością. Te właśnie metody spowodowały głośną dziś w całym świecie emigrację kolonistów niemieckich.

Po tem „przygotowaniu“ władze proponują wsiom przejście na gospodarkę kolektywną.

Uczony niemiecki opisuje tragedię i rozpacz chłopów, zmuszonych do porzucenia odwiecznego trybu życia. „Kolektyw to niewola“. — Tak się przedstawia wszystkim bez wyjątku rolnikom ta „największa“ i „najgłębsza“ sięgająca reforma komunistyczna.

Ze spraw związanych z polityką zagraniczną, jakie rozpatrywał CIK — na większą uwagę zasługuje utworzenie siódmej federacyjnej republiki, a mianowicie Tadżistanu. Utworzy ją obszar, wyciągnięty z dotychczasowych granic Uzbekistanu, gdzie elementem panującym jest naród Uzbeków, właściciel ziemskich, konserwatywnych mahometan, politycznie wrogich Sowietał a sprzyjających wyganianemu przez bolszewików emirowi Buchary. Utworzenie na „szlaku do Indji“ angielskich republiki Tadżików jest w polityce Sowietał narzędziem agitacyjnym w stosunku

do plemienia Tadżików, zamieszkujących w Afganistanie jak i zapowiedzią pod adresem Wielkiej Brytanji, że osłabiając akcję Kominternu w Anglii — Sowiety wzmacniają swą działalność na granicy Indji.

Nie trzeba dodawać, że nad deklaracją komisarza spraw zagranicznych Litwinowa delegaci CIK wogóle nie obradowali — oświadczenie Litwinowa, który nawiązanie stosunków z Anglią uznał za wielkie zwycięstwo Sowietał, przyjęto do wiadomości bez dys-

kusji akceptując całość polityki zagranicznej komisarza Z.S.S.R..

Z dniem zamknięcia sesji CIK państwa sowieckie weszło formalnie w jeden z największych okresów swego istnienia od 1917 r. Plan uprzemysłowienia i rewolucyjny eksperyment kolektywizacji wsi w bieżącym roku — to dwa pociągnięcia, których nieudanie się może zdecydować o losie czerwonych władców Kremlu.

St. P.

Prawda o drohobyckiej Kasie Chorych.

List otwarty Zw. Lekarzy Kas Chorych.

W związku z wiadomym pod powyższym tytułem otrzymałmy list otwarty Zw. Lekarzy, którzy chwilowo nie zamierzaliśmy, choć sprawę śledzą do żądza. Otrzymałmy obecnie list Komisarza Kas Chorych p. Dra. Zakrzewskiego, który wraz z pismem Zw. Lekarzy publikujemy.

REDAKCJA.

Do redakcji „ECHA ZAGŁĘBIA NAFTOWEGO“

Borysławiu.

W numerze 39 z dnia 17. listopada br. znajduje się interview z p. Komisarzem Zakrzewskim p.t. „Prawda o drohobyckiej Kasie Chorych“.

Ponieważ na pytanie, co było powodem ziej gospodarki finansowej, Pan Komisarz, między innymi, przytoczył także w punkcie f), że „pobory lekarskie i umowy indywidualne z nimi zalały pod stawy finansowe Kasy“, czyniąc w ten sposób le. karzom zarzut ogólnikowy nie poparty danymi liczbami, przeto w imieniu ogółu lekarzy, zatrudnionych w kasie, prosimy, ażeby Pan Komisarz zechciał udowodnić przed forum publicznym powyższy zarzut, przytaczając liczby, czy wogóle i o ile pobory lekarskie i umowy z lekarzami, przekroczyły ustawowy przepis z ogólnych dochodów Kasy?

Pozostawienie tego pytania bez odpowiedzi będziemy uważali za wysoce krzywdzące lekarzy, a skoro sprawa ta wypłynęła przed forum publiczne niechże więc i zostanie udowodnione, że rzeczywiste lekarze byli tymi, którzy ponoszą winę za zalamanie się finansów Kasy.

W sprawie zarzutu co do ruiny w lecznictwie

Kasy uważamy go również za krzywdzący i nie udowodniony, ponieważ lekarze są integralną częścią lecznictwa i czują się odpowiedzialnymi za stan lecznictwa w Kasie.

To, że Kasa nie miała własnego instytutu Roentgena nie może służyć dowodem ruiny lecznictwa, gdyż w Kasie są i byli zatrudnieni dui rentgenolodzy — lekarze i wszelkie przypadki, wymagające prześwietleń i zdjęć rentgenowskich były kierowane do nich.

Z oświadczenia bowiem Pana Komisarza wynika, jakoby dlatego, że Kasa nie miała instytutu rentgenowskiego, wogóle lecznictwo kasowe w tut. Kasie obchodziło się bez tego środka rozpoznawczego i leczniczego i dlatego znajdowało się w ruinie.

W przekonaniu, że Szanowna Redakcja uznaje powody z którymi się w niniejszym zwracamy do Niej, uprzejmie prosimy o umieszczenie powyższego w najbliższym numerze „Echa“.

Sekretarz:
nieczytelny.

Dr. Barabasz.

PANIE REDAKTORZE!

W Nr. 39. cennego tygodnika umieściliście interview Waszego pracownika z mną i to się nie podobalo tylko kilku obywatelom.

Jako jeden z powodów ziej i luksusowej gospodarki Kasy istotnie zapodałem: „pobory lekarskie i umowy indywidualne z nimi zalały podstawy finansowe Kasy“. I tak jest istotnie. Powołując się na moją tabelkę w Nr. 39 dodaje następującą tabelkę kosztów utrzymania personelu leczniczego:

Kolendy nasze i nie nasze.

Otrzymałmy powyższy artykuł, który publikujemy, choć i poglądom autora na etymologję słowa „Kolęda“ a tematem i na piśmie, nie solidaryzujemy się. Może polonisci nasi zabiorą w tej sprawie głos. Uwagi w nawiasie pochodzą od Redakcji.

REDAKCJA.

Gdy w wieczór wigilijny przyjdą do starego szlacheckiego dworu czy do włościańskiej zagrody kolendnicy z gwiazdą lub z szopką betleemską i gdy śpiewać poczną pieśni, wiążące się ze światłem Bożego Narodzenia, tak oczywiście przez cały świat chrześcijański obchodzonem, — ileż przelicznych melody zabrzmi wówczas w uszach zasłuchanej, zapalzonej w cud tęczyowy jasełek dzialny najmłodsz!

Są pośród nich melodie i teksty stare i jeszcze starsze, stworzone przed wiekami przez nieznanych nam dziś autorów, a tak przeleciały głęboko w duszę ludu zapadłe, że choć zagubilo się w niepamięć imię tego, co Kolendę ze swej fantazji twórczej wysnuł pozostała przecież i żyje w sercach pieśń sama i jej słowa, powtarzane przez setne i tysiączne usta w święty wieczór przyjsia na świat Zbawiciela.

Początków tych pieśni obrzędowych szukać trzeba w starożytnym, przedchrześcijańskim Rzymie, gdzie w pierwszych (7) dniach miesiąca, zwanych „calendae“ zwyczaj nakazywał witać otoczenie pieśnią i podarkami. Ze zaś dzień Bożego Narodzenia był w pierwszych wiekach chrześcijaństwa pierwszym dniem nowego roku, daty ważniejszej, niż nawet pierwszy dzień miesiąca, pojażnisi więc zwyczaj pieśni kolend-

owych zrost się z tem świętem tak ściśle, że gdy w średniowieczu przesunięto Nowy Rok o tydzień, pieśni kolendowe pozostały już niejedno własnością świąt Bożego Narodzenia.

I tworzył je również — coraz nowe — naród nasz — wedle własnych wzorów, albo zapożyczając od obcych. Najdawniejszą z tych naszych własnych pieśni kolendowych jest kolenda o Bożem Narodzeniu nieznanego zresztą autora z czasów Władysława Jagiły, zaczynająca się od słów: „Zdrów bądź, Królu anieleci, k'nam na świat w ciebie przysły“... Te stuleci następnych nie mamy obfitszych w tej dziedzinie pamietek, aż dopiero wieki XVI i XVII zaczęły daryć nas liczną i nader ciekawą w tym kierunku spuścizną. Powstałe śpiewana do dziś melodia Palestyny do późniejszej kolendy Ka pińskiego „Bóg się rodzi“. W drugiej połowie XVI wieku przybyła do Polski również i zw. szopka, będąca niżej innem jak teatrem kukielek — marionetek, gdzie już nie oczyma wyobraźni, lecz dzięki pomysłowemu udanu widzimy narodzone Dzieciątko, trzech króliw przybywających z darami, pasterzy, pięknie malowanego Jezuska przegrywającego, — a obok tych „figur dramatu“ — jakby powiedział współczesny sprawozdawca teatralny — nasze własne, z pośród nas samych zaczerpnięte postacie krakowiaków, i wcielone życiowo: żydka w ilizy czapie i dzianka z torbą i dzwonkiem.

W wieku następnym urozmia się i treść i melodia pieśni kolendowych. Niby chorągiew kościelny brni jedna z najstarszych naszych kolend rodzinnych — „Anioł pasterkom mówił“; podobnym spokojem tchną pieśni: „Pan z nieba i z łona Ojca przychodzi“, „czy też „A wczora z wieziora“ lub wreszcie

mistyczna, nasuwająca myśl o swych średniowiecznych wzorach kolenda: „Rozwinięła się lilija.“ Rytmem polonewoznym brzmi w uszach pieśń wigilijna: „W żłobie leży, kółko pobieży.“ Imna znów: „Jakaż to gwiazda“ — zdaje się być splecioną z pierwsiwskół dzwienne różnorodnych, bo obok motyłów wstawiastkich brzmią w niej niby staro-francuskie pierwsiwskół mityczne. Pieśni takie, jak „Dzisiaj w Betleem“ lub „Anielecki śpiewają chóry“ — zdradzają swe bliskie pokrewieństwo z wloską muzyką koloraturową, a inne znów są czysto skiem skoczniemi krakowiakami jak np. „Ej, byliśmy, bracia“, pastuskiem piosnkami jak np. „Śród nocnej ciszy“ i „Przybieżeli pastuszkowie“ — lub wreszcie kołysankami, jak np. jedna z najbarższych może ukochanych: „Lulaj — że Jezuniu“.

A ileż nie przechowało się w pamięci ludzkiej kolend, umyślnie zamawianych niegdyś przed ślącztwem u bakalarzy, jak ta, o której mówił nam Słowacki w swej „Złotej Czasce“! Radzymy mieć wierszem utofoną kolendę... amoro... w sposobie miłosnym... dla jednej panny, dla której mam afekt i postanowienie... Skomponuj mi wacpan i napisz na welnowym papierze, rozumiesz? Na wierzchu mają być kaligraficznie wydane dwa serca, jednemu ugle postarzałowi, strzale srebrna, mociupniamie, przyszywająca na wylot...!

W kolendach owych, zarówno w tych pamiętnych do dziś, jak i w tamtych dziś już zapomnianych, — miłość się obliwzi, niezwykle obfity skarb, nasze rodzinne twórczości narodowej, — skarb, zasługujący doprawdy, by ktoś się od zatroszczył i zebrał go, nim nie zaginie nazawsze pod wpływem rozpowszechniającej się coraz bardziej kultury nowych czasów.

Dnia 16 listopada 1929 odbyło się w Jasienicy
współdziałe Starosty pow. Dra Doboszyńskiego.
do użytku publicznego przez Delegata Wojewody
z funduszy państwowych, pod kierunkiem i we w

Zamkowej w powiecie turczańskim poświęcenie
Poświęcenia dokonali tamtejsi księza obu obrządków
Stanisławowski p. Dyrektora Robót Publicznych
asnym zarządzie przez inż. Juliusza Gefalla z Turku.

swej władzy komisarzkiej. Dobro ubezpieczonych
staj wyżej ponad umowę. Z tej ślepej ulicy w którą
zapędził leżnicztwo Zarząd ja wyjąć muszę na czyste
pole, tem więcej, że nigdy kurczowo trzymać się
nie będę komisarstwa i raczej zrezygnuję aniżeli
mam ze szkoda ubezpieczonych gnić w tej ślepej
ulicy.

Bóg jeden wie ile nerwów zszargałem przez pół roku komisarstwa w Drohobyczu. Fała złościłowiśki ludzkiej, egoizmu, sokohstwa zalewała mnie aż po same usta, ale mnie nie zatopiła i nigdy nie zatopi. Zohierzy Piłsudskiego nikt nie zatopił i nie zgubił. Nima komisarza kiderogę jako obrębem Drohobycza, bo tu na miejsen wszelkie intyngy i rzucane błoto odnienie opada, bo zdrowa opinia społeczeństwa ubezpieczonych jest ze mną, ale na terenie ludowej i warszawy nima jednej osobistości wysoko płożonej gładzi intyngant, sokowie, egości niezdani mojego suniecia. Tak jak w całym państwie i wszystkich jego odcinach dobro publicz- ne musi zapanować a własna kieszeń, osobiste inte- resy ustąpić na dalszą metę, tak samo i na terenie Kasz musi zwyciężyć dobro ogółu ubezpieczonych. To z nieprawdą musi być pokonane.

Dr. STANISŁAW ZAKRZEWSKI

Dr. STANISŁAW ZAKRZEWSKI

Z R a d y m i e j s k i e j

Dn. 1 b. m. odbyło się posiedzenie rady gminnej Tustanowice. Przed przystąpieniem do porządku dziennego zdawał sprawozdanie z prac magistratu p. burmistrz Leniecki.

Firma Małopolska zwróciła się do gminy zpro-
sba o zniesienie hydrantów od wodociągów. Magist-
rat zabiegał też sprawy przychylne stanowisko, ża-
dając jeszcze w razie załatwienia tej sprawy odstą-
pienie od firmy Małopolska baraków na Wolance
któreby zostały nżyte na prowizoryczny dom dla
starców. Nadto Magistrat zarządził prowadzenia no-
wych wierceń na terenach Bukowie, lub zwrócenia
ich gminie, która odstąpiłaby je innym firmom.

Małopolska zrzeka się pretensji do zapłacenia przez gminę za rury znajdujące się w otworze szybu Kelly i wyłączenia tych rur dokona na własny rachunek. Od przyczyn uzależnił magistrat zailek metrowek. Pan burmistrz zawiadomił radę, że pożyczka inwestycyjna 250000 zł, zostanie w najbliższym czasie uzyskana. O ile chodzi o finansową stronę sytuacji w gminie w ostatnich czasach poprawiła się.

Magistrat prowadzi pertraktacje z wydziałem w sprawie zaległych od paru lat podatków. Należy podkreślić wybitnie szkodliwio stanowisko wydziału powiatowego wobec gmin zalegających, wydział bowiem zatrzymuje należne gminom podatki, pobiera 2 procent podatku kopalnianego a ze swej strony nie konserwuje dróg zalegających których utrzymaniu należy do wydziału powiatowego. Sprawa o las truszkawicki znajduje się w sądzie, i na ostatniej rozprawie sąd donosił przesłuchania świadków.

Po sprawozdaniu burmistrza przysłapiono do
wybrania

Stanowisko Dr. Barabasz, że lekarz wszech nauk lekarskich winien leczyć wszystkie schorzenia. Jest do tego przygotowany, moim zdaniem, nie wytrzymuje krytyki i czy wcześniej czy później fala żądań ubezpieczonych, życie przewali tego rodzaju zapatrywanie. Podrożeń wydatków powoduje system obliczania wynagrodzenia lekarskiego za pomocą godzin i ruchomego wskaźnika drożyznianego.

finansowy Kasy i poprosiem o odstąpienie z nabytych praw, muszę z całą radością i publicznie stwierdzić, że urzędnicy zgodzili się na reformę poborów, zgodzili się na potrącenie podatku i składek za ubezpieczenia, zgodzili się na redukcję, skutkiem tego koszt administracji wydawnie się zmniejszyły.

Nie ulga kwestii, że skoro wjdą do Kasy lekarze specjaliści to zmniejszy się ilość godzin pracy obecnych internistów i pobory internistów się zmniejszą na rzecz specjalistów, Kasa być może nie zmniejszy wydatków, ale zato poziom lecznictwa niewątpliwie się podniesie, będzie mniej wyjazdów do Lwowa i zyskam زادолeние ubezpieczonych z jednej strony, różnego rodzaju schorzenia za pomocą specjalistów przelko i radykalnie pokonam.

Kiedy już poruszyłem te sprawy wspomnę jeszcze o szalejącej gruźlicy wśród ubezpieczonych, która bierze początek od złych pomieszczeń i złego odżywiania się u pracowników fabrycznych. Z szalejącą gruźlicą na terenie Kaszy trzeba stoczyć zwycięży bój i to w sposób następujący:

- 1) utworzyć specjalne lokale, by gruźlików nie mieszać ze zdrowymi ubezpieczonymi,
- 2) do tych lecznic antygruźliczych przydzielić specjalnych lekarzy, którzyby z ochotą i gorliwością poświęcili się tym schorzeniom,
- 3) zaprzestać wysyłania chorych na 4. lub 6 tygodni do Worochni, Hołoska lub Zakopanego, a stworzyć własną lecznicę koło Podbuża na wyznaczonym miejscu przez prof. Dr. Gulińskiego. Tę lecznicę prowadzić we własnym zarządzie i pol. kierownictwem lekarza Kasy. Chory w tej lecznicy pozostanie tak długo, jak długo nie wyzdrowieje, choćby nawet cały rok.
- 4, wydzieleni lekarze uświadomią chorych we zwalczaniu tej choroby.

Tego znowu zrobić nie mogę, albowiem dwaj dywatele, lekarz i były urzędnik zajęli w rzeczywistości Kasy, wspaniałe ubikacje i stawiają swoje osobiste interesy ponad dobro chorych, ubezpieczonych, i ten właśnie lekarz, który najgłośniejszy zabiera głos, który mieni się być społecznikiem, człowiek bezduszny, schronił się pod opiekę prawa o ochronie lokatorów i nie dopuszcza od pół roku do utworzenia takiej właśnie lecznicy.

Pół roku prowadzę konferencję, mówię, tłumaczę, proszę. Ani jednej reformy nie przeprowadziłem. Pan Minister Prystor zajął się tą sprawą. W najbliższych tygodniach spodziewam się radykalne zmiany. Dyskusja wychodziła ani jednego słowa więcej nie stracię, będę miał po raz pierwszy uży-

losowany p. inż. Tabaczyński

Ustalono miejsce na kółko, co mogą być stawiane zakłady szkółkowe dla drzewa.

Przyznano kilkunastu mieszkańcom gminy na skutek ich próśb przynależność.

Wobec nadejścia godziny 10 tej posiedzenie odroczone do 30 b. m.

Kolonja wakacyjna

im. J. Piłsudskiego

W uzupełnieniu sprawozdania Kolonji wakacyjnej zamieszczamy obecnie kompletny wykaz list z sumą złożonych kwot.

Barczewski Stefan zł. 23 Berezowski Kazimierz 50 Bielski Tadeusz 53 Billinski Leocjan 10750 Bitner Julian 6850 Błaż 4160 Błażowska Kłodyła 10402 Błażowski Jan 6150 Borawski Adam 7305 Bobrowski Wiktor 12 Iś Borcz Józef 64 Inż. Boj Marjan 2850 Brincken Włodzimierz 20 Chabowski Bronisław 5 Ciepeliowski Kazimierz 17050 Ciszewski Eug. Jakób 5 Drejer Henryk 18946 Dutkiewicz Bronisław 3850 Dyduśiakowa Kazimiera 21250 Erdstein Leon Karol 25 Fiebert Władysław 100 Fus Michał 3250 Inż. Gawlik Tadeusz 1625 Gaska 3730 Gerstman Zygmunt 40 Giebitowski Aleksander 23 Gierzakowa Kazimiera 35 Girtlerowa Janina 190 Girtler A. 5 Godowski 18 Golębiowski 12 Gólkowski Zbigniew 8 Grocholska Olga 6822 Gutkowski Józef Inż. Haczewski Kazimierz 3190 Hamerski Julian 5 Herbstowa 1610 Janczarska Paulina 22 Janczarska Stanisława 117 Jankowski 6920 Jastrzębski 1490 Jędrzejowska Alkija 20 Kałuski Adam 40 Inż. Kamiński Wiktor 71 50 Kasprzyk Stanisław 8801 Karp Władysław 750 Kech Antoni 2150 Kiljan 1650 Klewar Rudolf 2775 Knebloch 18 Kolenodziej Marjan 5 Konior Antoni 3945 Kozak 1910 Kumor 3490 Laciok Franciszka 14, Inż. Labno 5 Łobzowski 27, Marowski 7050 Mazanek 25560 Medycki Jan 3555 Medycki Stanisław 10 Melnarowicz Mateusz 25 Michałowski 2650 Mukucki Maciej 2050 Murzyn Władysław 5430 Müller Wacław 11895 Oczkowski Edward 20 Odrzykowski 5 Ożegalski 5 Ostrowski Wacław 15 Palmi Otto 14770 Pazowski 4490 Pierogowski 16 Piętniewicz 50 Piłkusi 10 Porembalski Tadeusz 1579 Philipp Adolf 350 Probst 195 Przesławski Edward 10097 Radiowski 6850 Inż. Regula 155 Reifówna Ludmilla 11234 Rojowska 12170 Rylkowa 5450 Schiller 2476 Semil Edmund 250 Serwinowski 67 Szczępczynski Józef Inż. Skoczylski 2 Skoczdopóla 12 Staniszewski Włod. 10 Skacek 12498 Steiner 4980 Dr. Stepek Władysław 88 Szczępczynowska Józefa 11265 Szarekowa Stanisława 11850 Inż. Szwałbiewicz Zbigniew 89 Szymkówna Matylda 4650 Świętnicki 12345 Inż. Tabaczyński 1550 Tereszkiewicz 7382 Dr. Tomanek 60, Twardzicki 39, Tychawski 4734 Wasykowski 16, Inż. Węgrzyn 3803 Widuch Stan. 2, Wolkonowicz Michał 2755 Zieliński Adolf 5.

Strzelcy maszerują

ZARZĄD POWIATOWY ukończył się dn. 13. b. m. następująco: inż. D. Wandycz prezes, wiceprez. inż. Skalecki, sekret. Werner, skarbn. Zeist. Dla oddziału większych stworzono instytucję opiekunów, która objęła: dla Medenic, Podbuna i Słofska dyr. Jamrógielwicz i dyr. Kozicki, dla Lipowa i Rychic inż. Skalecki, dla Potoka i Neudorf inż. Pieszkacz, dla Wawocin i Starej wsi dyr. Jamrógielwicz dla Solca, Stebinka i Truskawca inż. Wandycz. Przyczyni się to niezawodnie do ożywienia pracy oddziałów większych, pozabawionych dotychczas bezpośredniej opieki.

STEBNIK. Dzielni poparci dyrekcji salin zakupili tu oddział aparat radiowy, co wobec obecnych długich wieczorów da miłą rozrywkę tutejszym Strzelcom.

SCHODNICA i OKOLICA. Oddział Zwi. Strzeleckiego w Schodnicy, Kropiwniki i Majdanie otrzymały nowe mundury, narażenie w liczbie 30-lu.

TARNAWKA. 13 grudnia wygłosił ob. Girzejowski pierwszy odczyt z cyklu „Historja wojskowości w Polsce”

TUSTANOWICE. W dn. 21. b. m. wygłosił dyr. M. Szymkowski ostatni odczyt z cyklu „Polska współczesna”

Czytelnikom naszym zaszliśmy życzenia

wesołego

Nowego Roku

Redakcja

Wiadomości gospodarcze

Komisja międzyministerjalna, wypracowująca projekt nowej taryfy celnej, załatwiała dotąd grupę „papier” oraz grupę „produktów chemicznych anorganicznych”. Obecnie pracuje ona nad grupą „wyrobów ceramicznych”. Rewizja propozycji, ułożonych przez komisję fachowe, odbywa się bardzo gruntownie, acz w przyspieszonym tempie.

Nie jest jednak prawdopodobne, by komisja międzyministerjalna była gotowa ze swoją pracą przed latem 1930 r., a może nawet przed jesienią 1930 r. Potem dopiero gotowy projekt nowej taryfy celnej będzie poddany ostatecznemu fachowemu zaopiniowaniu przez koła gospod. rze.

Zbankrutowany swego czasu Bank dla hadu i przemysłu w Warszawie dotąd obecnie dopływał kapitału francuskiego i zreorganizował się kompletnie, nastawiając się przedewszystkiem na finansowanie eksportu z Polski do Francji. Wspomniany kapitał pochodzi od rosyjskich uchodźców, grupujących się około banku paryskiego „Compagnie de Nord”.

Dyrektorem został p. Korzenicki, b. dyrektor Banku wojsko-kamskiego.

Odszetk weksli protestowanych w Banku Polskim wyniósł w listopadzie br. 5 proc., gdy w październiku br. 4,71 proc.

Świadczy to o dalszym napięciu na rynku pieniężnym.

Onegdaj odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszów Banku Handlowego w Warszawie, na którym uchwalono podwyższyć kapitał zakładowy banku z 20 na 40 mil. zł.

Powiększenie to uskuteczniło będzie w 2 transzach, z których pierwsza — w wysokości 10 mil. zł. wyłożona zostanie do subskrypcji niezwłocznie. Pokryć ją mają cukrownie polskie.

Doniosłość tej sprawy polega na tem, że w ten sposób Bank Handlowy odzyska większość polska.

Dotychczas były w tym banku dwie grupy: polska i zagraniczna. Zagraniczna, która posiadała większość, stanowiły kapitały austriackie (Niederösterreichische Gesellschaft) oraz włoskie Banca Commerciale Italiana).

Po powiększeniu kapitału Bank Handlowy w Warszawie będzie miał z banków polskich największy kapitał zakładowy, jakkolwiek kapitał ten będzie i po powiększeniu pięciokrotnie mniejszy od kapitału zakładowego tego banku przed wojną, kiedy wynosił on 80 mil. rubli.

W dniu 20 stycznia roku b. wpłynąć mają do ministerstwa skarbu opinie, uwagi i życzenia wszystkich izb handlowo-przemysłowych w Polsce od projektu nowej ustawy podatkowej.

Z chwilą, gdy materiał ten będzie doręczony ministerstwu skarbu, zostanie on dokładniej przedstawiany przez departament podatkowy, poczem p. minister Matuszewski zdecydował, które z wniosków izb przemysłowo-handlowych należy uwzględnić w ostatecznej redakcji projektu ustawy.

Po ewentualnem dokonaniu przez ministerstwo skarbu poprawek z projektu ustawy, projekt ten zostanie przesłany pod obrady Rady ministrów.

Ciekawą jest statystyka ludności kobiecej świata pracującej zawodowo i tak: we Francji 43 proc. kobiet pracuje zawodowo w Finlandji, która zajmuje drugie miejsce pod tym względem, 47 proc.; w Szwajcarii 51 proc.; we Włoszech 29 proc.; w Anglii stosunkowo niedużo, 17,26 proc. co tłumaczy się

kleśką bezrolnością żeńskiej ten kraj; w Czechosłowacji 25 proc.; w Belgii 19 proc.; w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej 24-dwie 17 proc. co tłumaczy się chyba dobrobytą, panującym w tym kraju; w Hiszpanii 10 procent. W statystyce tej brak niestety Polski.

Porozumienie osiągnięte między rządem polskim a francuskim w Paryżu co do wprowadzenia w życie niektórych postanowień nowej konwencji handlowej polsko-francuskiej, przyczynia się w dużej mierze do znacznego ułatwienia eksportu wielu produktów polskich do Francji.

W szczególności wprowadza Francja stawki cła minimalnej dla wszystkich produktów polskich oraz uzupełnienia i wyjaśnienia taryfowe dla niektórych pozycji taryfy celnej, a mianowicie: kielbas krakowskiej, fasoli w ziarnach naturalnej, płatków ziemniaczanych, książek szkolnych, drukowanych w języku polskim i przeznaczonych dla nauczania początkowego lub elementarnego.

Francja udzieliła Polsce na czas trwania prohibicji rocznego kontyngentu wódek lub likierów w butelkach w wysokości 4.500 hektolitrow. Rząd francuski wprowadza przepisy, ułatwiające przewóz do Francji olejów mineralnych i produktów naftowych. Pozatem Polska uzyskała korzyści obrotu uszlachetnianego dla polskich szynek świeżych przeznaczonych do solenia i dla szynek świeżych lub solonych przeznaczonych do wędzenia lub do ułożenia w puszkach w celach eksportowych.

KRONIKA NAFTOWA.

Ze świata.

Poselstwo Kolumbji w Waszyngtonie ogłosiło, że rząd przystępuje do udzielania nowych koncesji. Warunki ustalone będą po uchwaleniu przez parlament nowej ustawy górniczej, przedłożonej już przez rząd. Na granicy Wenezueli, w prowincji Catatumbo pracuje pod kierunkiem ministra przemysłu specjalna komisja, badająca wartość tych terenów.

Departament górniczy egipskiego ministerstwa przemysłu podwyższył swój budżet na rok następny z 11 tys. funtów na 20 tys., przeznaczając tę sumę na badania naftowe wybrzeża morza Czerwonego.

Koncern naftowy „Małopolska”, którego 60 proc. akcji jest w posiadaniu Credit General des Petroles i w tym roku nie wypłacił dywidendy. W roku 1928/29 czynny zysk wyniósł 324 milionów fr. które przeznaczono częściowo na podwyżkę kapitału 291 (mili. fr.).

Angielskie towarzystwo Steana Romana wykazało za rok 1928/29 czysty zysk w wysokości 109.912 funtów ang. (w poprzednim roku 95.801 funtów), z czego po przekazaniu na rezerwy 25 tys. funtów, wypłacano jak i w roku poprzednim 4 proc dywidendy.

Z Zagłębia

Fryderyk III gł. 557 m., rury 12", w nasunięto.

Fryderyk IV. gł. 1454 16 m., rury 5 1/2", warstwy menilitowe (piasek kłwiskie), prod. rury 55' ang. 3000 kg. i gazu 13 m³/min.

Zawisza Czarny II gł. 708 m., rury 10", w p. polanickich od 708 m.

Gen. Sikorski gł. 442 m., rury 12", w nasunięto.

Bertold III gł. 1496 m., rury 6", w popielekcie.

Stateland XXIVa gł. 1334 m., rury 6", apag menilitowy, cięża ok. 3000 kg. rupy.

Stateland XXV gł. 1504 rury 6", piaskowiec boryslawski, cięża 1000 kg. rupy dz.

Stateland XXVI gł. 668 m., rury 12", w nasunięto.

Stateland XXVII gł. 617 m., rury 5 1/2", w nasunięto.

Stateland XXVIII gł. 617 m., rury 5 1/2", w nasunięto.

Już wkrótce

„Grzeszna miłość”

„Szlakiem hańby”

COLOSSEUM

Ekwiwalent III gl. 1622 m, rury 6", eocen dolny, wierci i rozszera otwór.

Gustaw I gl. 1437 m, rury 6 1/2", prod. gazu 11 m³/min i 4-500 kg. ropy dz.

Standard Morodyszczki II obecna gl. 1451 m, gl. 1415-36 m seria spagowych rogowców, od 16 m w piaskowcu bor.

Standard IV gl. 1400 m, w gl. 1334 m nasiercono węglany fałd menilitów.

Wolosianka mała. II. Kur. Codz. doniósł przed kilku dniami o nawierceniu produkcji 10 wyl. dz. (I) w szybie „Nafta Lloyd”. W ostatnim numerze pisaliśmy o wierceniach w Wolosiance, stwierdzając, że produkcja nie została ustalona. Produkcja ta, z gl. 206 i 222 m (a nie 350 m jak podał I. K. C.), wynosiła 50-80 kg. ropy dz., a więc „cokolwiek” mniej niż sędzono w „Palacu Prasy”. Obecnie wierci się dalej. Spód znajduje się w warstwach górno oligocenowych (a nie eocen-skich jak przez omyłkę podaliśmy).

Niechów. W miejscowości tej nad rzeką Łomnica wierci „Małopolska” pionierski szyb „Maria”, który osiągnął gl. 1115 m w warstwach dolno doborowskich. Strategicznie wygląda ten otwór następująco: Warstwy dywulinalne przewiercono w 29 m, nasunięte warstwy menilitowe do gl. 289 m, od 258-269 m znajdowały się rogowce, od 289-308 m dolna partja warstw doborowskich 308-543 m słone warstwy 16w młodszych, od 543 m górne oligocenowe warstwy doborowskie, od 893 m dolna seria w doborowskich. W gl. 1057 m pojawiła się lawica łupku czarnego bitumicznego. Ślady ropy nawiercono w gl. 79 m (nasunięcie) i silne ślady ropy i gazu w gl. 1094 m, które stale wzrastają.

Kronika tygodniowa

Do numeru niniejszego dołączamy czek P.K.O. i prosimy o wpłacenie najdalej do dn. 5 stycznia 1930 prenumeraty za I kwartał 1930 r. w kwocie

3. zł.

Równocześnie prosimy o wyrównanie zaległej prenumeraty.

Borysław.

Reduta Sylwestrowa Zw. Strzeleckiego w sali kina „Palace” zapowiada się wspaniale. Należy wcześniej zaopatrzyć się w zaproszenia, które wydaje Sekretariat Zw. Strzeleckiego (tel. 481), ze względu na kolosalną cyfrę dotychczasowych zgłoszeń.

Wystawa obrazów najlepszych malarzy krakowskich urządzona w Zw. Techników cieszy się olbrzymim powodzeniem. W wystawie biorą udział tacy mistrze jak K. Zelechowski, Tetmajerówna i inni.

Tradycyjny piknik sylwestrowy odbędzie się staraniem Stow. Inżynierów w lokalu własnym.

Dancing Karnewałowy w sali „Sokola” urzędu dn. 4 stycznia akademickie kolo Borysławian. Początek o godz. 9 tej wieczór, strój wizytowy.

Świąteczne nastroje. Tradycyjne świąteczne nastroje w naszym zagłębiu godnie podtrzymał Józef Skrzypiec, Detykjo

i Pańko Kapustyński napadli na dom Marii Woźniak i pobili ją w jej własnym mieszkaniu.

Amatorzy śledzi. Doskoku Leona Hartmana w Borysławiu dokonano włamania kradnąc mu beczkę śledzi. Za czyn ten aresztowano Wasyła Kostyrkę, Władysława Chuchrę i Stanisława Bocheniaka.

Kradzieże. Za kradzież żelaza aresztowano Hersza Rothenberga. Walerjan Krzyształowicz sprzeniewierzył 300 zł. piekarszowi Hieronimowi Klusikowi.

Na święta przyjechał do swej pierwszej żony Jan Kochajewicz, b. strażak gminy, który pozostawił samotnie na wigilję drugą swą żonę w Czechosłowacji. Bigamistą zajął się sąd.

Tragiczny wypadek. Na kop. „Wiara” Sekcja „Aleksander” wybuchł w dn. 29 b. m. zbiornik, wskutek czego wybuchł pożar — przyczyną wybuchu było według wszelkiego prawdopodobieństwa zapalenie papierosa przez Norberta Łapkę, który też poparzony w usta i ręce wkrótce w szpitalu w Drohobycz zmarł.

REPERTUAR KINA COLOSSEUM. „Narzeczona Nr. 68” z Konradem Veidem. Wkrótce „GRZESZNA MIŁOŚĆ” z Smosarską i Wesolowskim, „SZLAKIEM HAŃBY” z Sambońskim i Batacką, fenomenalna „WYSPA ŁEZ” z Lją de Puti i Wegenerem. Ukazę się też niedługo „WŁADCZYNI MIŁOŚCI” z Gretą Garbo, „MASKI ERWINA REINERA” i „SKAZANIEC ZE STAMBUŁU”.

Drohobycz

Zabawę sylwestrową urządziła w sali „Sokola” Two gimn. „Sokół”. Zabawa ta, jak wszystkie zabawy tego Towarzystwa, zapowiada się nadzwyczajnie. Równocześnie zegań będzie Stary Rok Stow. „Gwiazda” we własnym lokalu.

Bal akademicki, pod protektorem Starosty p. Porembalskiego odbędzie się dn. 5 stycznia.

Posiedzenie Rady Pow. odbyło się w dn. 27 b. m. o godz. 11 tej rano.

P. W. i W. F. Dnia 22 b. m. odbyło się, w obecności przedstawicieli władz, wojska i miejscowego społeczeństwa, zakończenie cztero tygodniowego kursu dla podoficerów rezerwy. Kurs ukończyło 24 podof. rez., których powołał płk. Ruszczyński i Starosta p. Porembalski. Po rozdaniu świadectw odbyło się skromne śniadanie w czasie którego przemawiał prez. inż. Wandycz i delegat uczestników kursu. Po śniadaniu nastąpiło w sali ratuszowej wręczenie zaśmianym dla P. W. i W. F., obywatelom specjalnych dyplomów. Dyplomy otrzymali p. p. Starosta Porembalski, burmistrz inż. Reutt, Dyr. Jamrógiewicz, Dyr. Z. Bieluchowski, Dr. Koziński i inż. Piotrowski.

Wykładał prof. W. S. H. Z. Dr. M. Rosenberga o organizacji handlu zgromadził w dn. 27 b. m. tłumy publiczności.

Pod adresem P. K. P. Czytelnicy nasi słusznie zwracają uwagę na nieopalcie pociągów lokalnych Borysław - Drohobycz. Czy w ten sposób chcą koleje państwowe konkurować z autobusami?

Oblakany więzień. Stanisław Porządný odsiadywał w więzieniu w Drohobycz za „nieorzadne” zachowanie się karę czteroletniego aresztu. Przed kilku dniami znaleziono go martwego w celi — dochożenia wykazały, że Porządný, który zdradzał objawy pomieszenia zmysłów, udawał się śmiertelnie wielkim kłosem chleba.

Uporczywy turysta. Policja tutejsza odstawiła ponownie Tomasza Ziaję do rodzinnej wioski, nie zważając na włóczęskie nawyki Ziaji.

Kupić. nie kupić... Katarzyna Chomiak i Julia Kasperska kupowały u Izraela Boksera różne towary im niepotrzebne, natomiast rękawiczki i pończochy, których potrzebowali, zabrali sobie bez pieniędzy. To się nazywa czysty interes!

Pijatyka świąteczna. Święta przeszły w tym roku wyjątkowo spokojnie — może dzięki brakowi gotówki, jaki się silnie w tym czasie dał odczuć. Jedynie w Letni zamordowano uderzeniem topem narzędziem w głowę Stefana Drubiniaka lat 21 w czasie zabawy w domu Katarzyny Ropnickiej. Podejrzany o morderstwo jest Iwan Bunlak.

Wacowice Dnia 22 b. m. otwarto tu Kółko Rolnicze w obecności p. insp. Gryla.

Polecamy
wysokogatunkowe oleje
i smary

„POLMIN”

„POLMIN”

Państwowa fabryka olejów mineralnych.
Centrala: L W Ó W
ul. Szpitalna 1.
Oddziały we wszystkich większych
miastach Polski.

„Echo Zagłębia Naftowego”

Kino COLOSSEUM Borysław
Kupon na jeden bilet **zniżkowy**
ważny od 2. I. do 4. I.

POLECAMY

Pierwszorzędną gazolinę
z fabryki gazoliny

Gminy Chreścijańskiej

zgłoszenia u pełnomocnika Władysława Fieberta.

